

gøre, og den er kun ringe — omtalte, at en Koncentration af Fabrikkerne har maattet finde Sted paa Grund af den indskrænkede Produktion, og det ærede Medlem nævnedes, at dette skete med vedkommende Autoriteters Billigelse. Jeg maa maaske tilføje, at det ogsaa skete med Statens Hjælp, at Staten virksomt ydede sin Hjælp — det ærede Medlem vil være bekendt med det —, for at denne Koncentration kunde finde Sted. Det ærede Medlems Ønske er dette, at Produktionen skal kunne finde Sted uhindret, uden at noget Baand lægges paa den fra Statens Side, og som Finansminister kan jeg ønske det samme, idet derved en meget betydelig Afgift vilde indvindes for Staten, hvis man kunde tænke sig, at den nugældende midlertidige Tillægsafgift bevaredes. Det ærede Medlem er imidlertid godt kendt med, at det er ganske andre Hensyn end Skattehensyn, som gør, at Produktionen i Øjeblikket indskrænkes og Indførselen reguleres. Det ærede Medlem erklærer sig villig til at gaa med til en fuldkommen fri Indførsel, naar han faar fri Produktion. Ja, det kan jeg meget vel forstaa. Men det ærede Medlem er jo ikke ukendt med, at de Hensyn, som volder, at man i Øjeblikket indskrænker Produktionen, er saa stærke, at det maaske er rigtigst at finde sig tilfreds hermed for at undgaa skarpere Indskrænkninger. Jeg for min Del ønsker ikke saadanne, og jeg har, saa vidt det stod til mig, modvirket, at der fandt større Indskrænkninger Sted.

Naar der nu spørges, hvor meget denne Lov vil indbringe Statskassen, kan det ærede Medlem have Ret i, at det Overslag, som er gjort paa Finanslovsforslaget med Hensyn til Indtægterne af Spiritus for Finansaaaret 1920—21, er sat for lavt. Dette følger af, at man er gaaet ud fra den Indtægt — saaledes beregnes jo altid Indtægterne af Afgifter paa Finanslovsforslaget —, som i en vis Tid er tilflydt Statskassen fra Spiritusproduktionsafgiften. Det, som er Fordelen ved nærværende Lovforslag for Finansernes Vedkommende — og jeg har jo ikke noget andet Hensyn at tage —, er, at der nu bestemt fastsættes for en overskuelig Tid, hvor meget det kan tillades, at der udbringes af Drikkespirituss her til Lands ved Fabrikernes Produktion. Da dette Kvantum nu er sat til 300 000 Flasker om Maaneden, og der dernæst gives Tilladelse til at producere og sælge Spiritus til Forskæring ved Siden af i et betydeligt Omfang, 500 000 l, vil Afgiften automatisk forøges. Men ved

selve Lovforslaget — og derfor findes der ikke nogen direkte Opgørelse i Bemærkningerne — er der ikke ved Skattens Størrelse tilsigtet en ny Indtægt for Statskassen. Der paalægges ikke i og for sig en ny Skattebyrde ved dette Lovforslag; men derved, at Produktionen forøges, kommer der ganske vist mere ind i Statskassen. Det er jo meget rigtigt, hvad det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds, min ærede Partifælle (Leerbeck), har sagt, at Snapsen bliver dyr, og at den er dyr, men hvis Spiritusprisen forøges, gøres der kun en Forandring heri, fordi man ved at forhøje Prisen paa Spiritus ved Salg af Akvavit kan komme til paa een Gang at yde Fabrikkerne en større Hjælp som Følge af den forøgede Produktionspris, Væsenhedens forøgede Kostbarhed for Fabrikkerne, og at faa Prisen paa den tekniske Spiritus nedsat.

Det eneste Spørgsmaal, der forekommer mig at være rejst af det ærede 3die tingvalgte Medlem (Tvede), og hvor han er utilfreds med Lovforslaget, som han ellers anbefalede til hurtig Behandling, er Spørgsmaalet om Afgiftens Anvendelse paa Fabrikation af Essenser. Herom maa jeg sige, at jeg maa staa paa Lovforslagets Bestemmelse. Jeg tror ikke, der er nogen som helst Grund til at Hensyn til de faa Essensfabrikker, der findes — der er vel ogsaa andre Steder, hvor disse Essenser fabrikeres —, at gaa til en Nedsættelse. Det anføres altid, naar man faar en Tillægsafgift, at det da er vanskeligt at sælge vedkommende Produkt. Men det har jo vist sig, at der ikke er noget i Vejen for at sælge dette Produkt, og den Spiritus, som skal beskattes, og som ønskes solgt, bliver ogsaa solgt. Der er ingen, som er kommet til at ligge inde med nogen Beholdning. Og her er, som det ærede Medlem ogsaa sagde, naar saadanne Essenser fabrikeres, naturligvis nogen Vanskelighed ved at skelne imellem, hvad der anvendes ligefrem til Drikkespirituss, og hvad der anvendes til andet Brug, f. Eks. til Konditorbrug, til Drops og lignende, men væsentlig vel til Limonader. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til her ikke at tage den Afgift, Staten kan faa. Som det ærede Medlem siger: Staten trænger til al den Indtægt, der kan faas, og det ærede Medlem har jo intet imod, at den ogsaa skaffes ad denne Vej ved den nuværende Afgift paa Spiritus. Her gælder det, at man ødelægger ingen Produktion, ingen Industri derved. Jeg mener heller ikke, at Spiritusfabrikkerne, Spiri-